

§ 13. Denne lov kommer til anvendelse på alle erhvervelser, der finder sted efter lovens ikrafttræden.

§ 14. Regeringen bemyndiges til efter forhandling med det færøske hjemmestyre ved kgl. anordning at sætte denne lov i kraft på Færøerne med de lempelser, som ifølge disse øers særlige forhold måtte findes hensigtsmæssige.

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte justitsminister *Busch-Jensen* bl. a.:

„I grundlovens § 50, stk. 2, er det udtalt, at der ved lov skal fastsættes regler om udlændinges adgang til at blive ejere af fast ejendom her i landet.

En sådan lov er imidlertid hidtil ikke blevet gennemført.

Efter den første verdenskrig blev spørgsmålet rejst på rigsdagen, men den daværende regering ønskede — navnlig under hensyn til, at en sådan lovgivning kunne give anledning til udenrigspolitiske vanskeligheder — ikke at medvirke.

Efter den anden verdenskrig er spørgsmålet påny blevet aktuelt, og allerede i samlingen 1945—46 fremsatte dansk samling i folketinget et forslag til lov om erhvervelse af rettigheder over fast ejendom. Forslaget blev dog ikke gennemført, idet den daværende justitsminister fandt det rigtigst at forelægge spørgsmålet for et sagkyndigt udvalg.

Der blev derefter nedsat et sådant udvalg, som i november 1947 afgav betænkning, og nærværende forslag er — bortset fra en redaktionel ændring samt en tilføjelse om adgangen til at sætte loven i kraft på Færøerne (§ 14) — ligelydende med et af udvalgets flertal udarbejdet forslag.

Grunden til, at der ikke forlængst er gennemført en lovgivning som den foreslåede, må søges i de betydelige vanskeligheder, der er forbundet med lovens gennemførelse.

For det første er Danmark i betydeligt omfang *traktatmæssigt forpligtet* til at give fremmede landes borgere adgang til at erhverve fast ejendom her i landet. Efter lovens vedtagelse må landet søges frigjort for disse forpligtelser.

For det andet må en gennemførelse af loven kræve *et stort administrativt apparat*. Jeg kan herved blot pege på, at det må antages, at den største del af Danmarks aktieselskaber vil søge om tilladelse, hvis de agter at erhverve fast ejendom.

Under hensyn til den betydelige interesse, der er forbundet med, at staten kan have indseende med udlændinges opkøb af fast ejendom og med, at staten kan hindre sådanne opkøb, der er til skade for danske nationale interesser, har jeg imidlertid fundet det rigtigst uanset de nævnte vanskeligheder at søge loven gennemført.“